

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-הכל שוחטין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לימא מסייע ליה: (מלכים א' י"ז) והעורבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב									■	■			◊
מבי טבחי דאחאב		ואמר רב יהודה אמר רב:							■	■			
על פי הדבור שאני.									⚡				◊
מאי עורבים?									^				
עורבים ממש.		רבינא:							!				◊
ודלמא תרי גברי דהוי שמייהו עורבים, מי לא כתיב: (שופטים ז') ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב וגו'		א"ל רב אדא בר מניומי:							⚡				
איתרמאי מילתא דתרווייהו הוה שמייהו עורבים?		א"ל: [רבינא]							!				
ודלמא על שם מקומן, מי לא כתיב: (מלכים ב' ה') וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה									⚡				
וקשיא לן, קרי לה נערה וקרי לה קטנה									⚡				
וקטנה דמן נעורן		א"ר פדת:							⚡				
אם כן, עורביים מביעי ליה.									!				
לימא מסייע ליה: הכל שוחטין, ואפילו כותי ואפילו ערל ואפילו ישראל מומר													◊
האי ערל ה"ד?									^				◊
אילימא שמתו אחיו מחמת מילה									!				
האי ישראל מעליא הוא									⚡				
אלא פשיטא מומר לערלות									!				◊
ואפילו ישראל מומר		אימא סיפא:											◊
ה"ד?									^				
אי מומר לדבר אחד									!				
היינו מומר לערלות									⚡				
אלא לאו מומר לעבודת כוכבים, וכדרב ענן.									!				◊
לא, לעולם אימר לך: מומר לעבודת כוכבים לא, דאמר מר: חמורה עבודת כוכבים, שכל הכופר בה כמודה בכל התורה כולה, אלא מומר לאותו דבר, וכדרבא.									⚡	⚡			◊
(ויקרא א') מכס - ולא כולכם, להוציא את המומר, מכס - בכס חלקתי ולא באומות, מן הבהמה - להביא בני אדם שדומים לבהמה, מאן אמרו: מקבלין קרבנות ממושעי ישראל כדי שיחזרו בהן בתשובה, חוץ מן המומר ומנסך את היין ומחלל שבתות בפרהסיא		מיתיבי:											◊
הא גופא קשיא, אמרת: מכס - ולא כולכם, להוציא את המומר, והדר תני: מקבלין קרבנות ממושעי ישראל									⚡	⚡			
הא לא קשיא: רישא מומר לכל התורה כולה, מציעתא מומר לדבר אחד									!				◊
חוץ מן המומר ומנסך את היין ומחלל שבת בפרהסיא		אימא סיפא:							⚡				◊
האי מומר היכי דמי?									^				
אי מומר לכל התורה כולה									!				⚡

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
כי הא דר"ש בן אלעזר שדריה ר"מ לאתויי חמרא מבי כותאי, אשכחיה ההוא סבא, א"ל: (משלי כ"ג) ושמת סכין בלועך אם בעל נפש אתה										!	○	◇
הלך ר"ש בן אלעזר וספר דברים לפני ר"מ, וגזר עליהן.										!	○	
מאי טעמא?										!	^	
דמות יונה מצאו להן בראש הר גריזים שהיו עובדין אותה,	רב נחמן בר יצחק:									!	!	◇
ור"מ לטעמיה, דחייש למיעוטא, וגזר רובא אטו מיעוטא,	[ר"מ]									!	!	◇
ורבן גמליאל ובית דינו נמי כר"מ סבירא להו.										!		
פשטיה דקרא במאי כתיב?										!		◇
בתלמיד היושב לפני רבו										!		
(משלי כ"ג) כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך ושמת סכין בלועך אם בעל נפש אתה - אם יודע תלמיד ברבו שיודע להחזיר לו טעם בין, ואם לאו - תבין את אשר לפניך ושמת סכין בלועך, אם בעל נפש אתה פרוש הימנו.	דתני רבי חייא:									!		◇
רבי יצחק בן יוסף שדריה רבי אבהו לאתויי חמרא מבי כותאי, אשכחיה ההוא סבא, א"ל: לית כאן שומרי תורה?											○	◇
הלך רבי יצחק וספר דברים - לפני רבי אבהו, והלך רבי אבהו וספר דברים לפני רבי אמי ורבי אסי, ולא זז משם עד שעשאו עובדי כוכבים גמורין.	[רבי אמי ורבי אסי]										○	◇
למאי?											!	
אי לשחיטה ויין נסך										!		
מהתם גזרו בהו רבנן										!		
אינהו גזרו ולא קבלו מיניהו, אתו רבי אמי ורבי אסי גזרו וקבלו מיניהו.										!		◇
מאי עובדי כוכבים גמורין?											!	◇
לבטל רשות וליתן רשות	ר"נ בר יצחק:									!		◇
ישראל מומר משמר שבתו בשוק - מבטל רשות ונותן רשות, ושאינו משמר שבתו בשוק - אינו מבטל רשות ונותן רשות, מפני שאמרו: ישראל נתן רשות ומבטל רשות, ובעובד כוכבים עד שישכור	וכדתניא:									!		
כיצד?										!		
אמר לו רשותי קנויה לך רשותי מבוטלת לך - קנה ואינו צריך לזכות.										!		
רבי זירא ורב אסי איקלעו לפונדקא דיאי, איתו לקמייהו ביצים המצומקות ביין, רבי זירא לא אכל ורב אסי אכל											○	◇
ולא חייש מר לתערובת דמאי?	א"ל רבי זירא לרב אסי:									!	○	◇
לאו אדעתא.	א"ל: [רב אסי]									!	○	◇
אפשר גזרו על התערובת דמאי, ומסתייעא מילתא דרב אסי למיכל איסורא? השתא בהמתן של צדיקים אין הקב"ה מביא תקלה על ידן, צדיקים עצמן לא כל שכן	א"ר זירא:									!	○	◇
נפק רבי זירא דק ואשכח										!	○	◇
הלוקח יין לתת לתוך המורייס או לתוך האלונתית, כרשינין לעשות מהן טחינין, עדשים לעשות מהן רסיסין - חייב משום דמאי, ואין צריך לומר משום ודאי, והן עצמן מותרין מפני שהן תערובת.	דתנן:									!	○	◇
ולא גזרו על תערובת דמאי?										!		
הנותן לשכנתו עיסה לאפות וקדירה לבלש - אינו חושש לשאור ותבלין שבה לא משום שביעית ולא משום מעשר, ואם אמר לה עשי לי משליכי - חושש לשאור ותבלין שבה משום שביעית ומשום מעשר	והתניא:									!	!	◇

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלוקח פירות מן השוק לאכילה, ונמלך עליהן לבהמה - הרי זה לא יתן לא לפני בהמת חברו אלא אם כן עישר.	והתניא:	!										
שמע רבי נפק לאפיה			○									◇
אמר ליה: רצונך סעוד אצלי			○									◇
אמר לו: הן.			○									
צהבו פניו של רבי			○									
אמר לו: כמדומה אתה שמודר הנאה מישראל אני? ישראל קדושים הן, יש רוצה ואין לו ויש שיש לו ואינו רוצה, וכתביב: (משלי כ"ג) אל תלחם [את] לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו כי כמו שער בנפשו כן הוא אכול ושתה יאמר לך ולבו בל עמך, ואתה רוצה ויש לך, מיהא השתא מסרהיבנא, דבמלתא דמצוה קא טרחנא, כי הדרנא אתינא עיילנא לגבך.			○									◇
כי אתא, איתרמי על בההוא פיתחא דהוו קיימין ביה כודנייתא חוורתא, אמר: מלאך המות בביתו של זה ואני אסעוד אצלו?			○									◇
שמע רבי נפק לאפיה			○									
אמר לי: מזבנינא להו			○									
אמר ליה: (ויקרא י"ט) ולפני עור לא תתן מכשול.			○									
מפקרנא להו			○									
מפשת היוקא.			○									
עקרנא להו			○									
איכא צער בעלי חיים.			○									
קטילנא להו			○									
איכא (דברים כ') בל תשחית.			○									
הוה קא מבתש ביה טובא, גבה טורא בינייהו.			○									◇
בכה רבי ואמר: מה בחייהן כך, במיתתן על אחת כמה - וכמה			○									◇
גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן, שנאמר: (מלכים ב' י"ג) ויהי הם קוברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויהי ויקם על רגליו.	דאמר ר' חמא בר חנינא:	■	○									◇
ודילמא לקוימי ביה ברכתא דאליהו, דכתיב: (מלכים ב' ב') ויהי נא פי שנים ברוחך אלי;	אמר ליה רב פפא לאביי:	⚡										◇
על רגליו עמד ולביתו לא הלך?	אמר ליה: [אביי] אי הכי, היינו דתניא:	!										◇
אלא במה איקיים?		⚡										◇
שריפא צרעת נעמן שהיא שקולה כמת, שנאמר: (במדבר י"ב) אל נא תהי כמת.	כדאמר ר' יוחנן:	!										◇
כי אתא, איתרמי על בההוא פיתחא דהוו קיימין ביה כודנייתא חוורתא, אמר: מלאך המות בביתו של זה ואני אסעוד אצלו?			○									<
למה נקרא שמן ימים?	ר' יהושע בן לוי:	^										◇
שאימתם מוטלת על הבריות		!										◇
מימי לא שאלני אדם על מכת פרדה לבנה וחיה.	דאמר ר' חנינא:	!	■									◇
והא קהוינא דחיי?		⚡										

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>	<p>מקרא-key:</p>
---	------------------

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אימא וחיי. ◊												!
והא קחוינא דמיתסי ◊												?
דהיוורן ריש כרעייהו קא אמרינן. ◊												!
(דברים ד') אין עוד מלבדו - אמר רבי חנינא: ואפילו כשפים. ◊	[רבי חנינא]											■
ההיא איתתא דהות קא מהדרא למישקל עפרא מתותיה כרעיה דרבי חנינא ◊												○
אמר לה: שקולי, לא מסתייעא מילתיך, אין עוד מלבדו כתיב. ◊												○
למה נקרא שמן כשפים? שמכחישין פמליא של מעלה ◊	והאמר ר' יוחנן:											?
שאני ר' חנינא, דנפישא זכותיה. ◊												!
אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא א"כ מכריזין עליו מלמעלה, שנאמר: (תהלים ל"ז) מה' מצעדי גבר כוננו, (משלי כ') ואדם מה יבין דרכו. ◊	ואמר ר' חנינא:											■
דם ניקוף מרצה כדם עולה. ◊	רבי אלעזר:											■
בגודל ימין ובניקוף שני, והוא דקאזיל לדבר מצוה. ◊	רבא:											■
אמרו עליו על ר' פנחס בן יאיר: מימיו לא בצע על פרוסה שאינה שלו, ומיום שעמד על דעתו לא נהנה מסעודת אביו: ◊												○
ליבן סכין ושחט בה - שחיטתו כשרה, חידודה קודם לליבונה. ◊	ר' זירא אמר שמואל:											■
והאיכא צדיין ◊												?
בית השחיטה מירווח רווח. ◊												!
ליבן שפוד והכה בו, משום שחין נדון או משום מכוה נדון? ◊	איבעיא להו:											^
למאי נפקא מינה? ◊												?
שחין ומכוה מטמאין בשבוע אחד בשני סימנין, בשער לבן ובפסיון, ולמה חלקן הכתוב? לומר שאין מצטרפין זה עם זה ◊	לכדתניא:											!
איזהו שחין ואיזהו מכוה? לכה בעין, באבן, בגפת, בחמי טבריא, ובכל דבר שלא בא מחמת האור לאתויי אבר מעיקרו - זהו שחין, ואיזהו מכוה? נכוה בגחלת, ברמץ, בסיד רותח, בגפסית רותח, ובכל דבר הבא מחמת האור לאתויי חמי האור - זו היא מכוה ◊	ותניא:											■
שחין ומכוה, אם שחין קודם למכוה - בטל מכוה את השחין, ואם מכוה קודמת לשחין - בטל שחין את המכוה ◊	ותניא:											■
והכא היכי דמי? ◊												^
כגון דהוה ביה חצי גריס שחין מעיקרא, וליבן שפוד והכה בו ונפק ביה חצי גריס אחר, מאי? חבטא קדים, ואתי הבלא ומבטל ליה לחבטא, והוה ליה שחין ומכוה ולא מצטרפין, או דלמא הבלא קדים, ואתי חבטא ומבטל ליה להבלא, והוה ליה שחין ושחין ומצטרף? ◊												!
ליבן סכין ושחט בה - שחיטתו כשירה, חידודה קודם לליבונה ◊	ת"ש, דאמר ר' זירא אמר שמואל:											!
אלמא חבטא קדים. ◊												■
חדוד שאני. ◊												?
ליבן שפוד והכה בו - נדון משום מכות אש, אלמא חבטא קדים. ◊	ת"ש:											!
התם נמי דברזייה מיברו, דהיינו חדוד ◊												?
סכין של עבודת כוכבים - מותר לשחוט בה ואסור לחתוך בה בשר, מותר לשחוט בה - מקלקל הוא, ואסור לחתוך בה בשר - מתקן הוא. ◊	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											■

Talmud Navigator

<p> ■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof </p>		<p> ◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story </p>		<p> ■ מקרא-key ■ מירא </p>	
חולין-הכל שוחטין		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
השתא נמי מיחלפי ליה				ז	ה:
כיון דאצרכיניה תרתי, אית ליה היכרא.				!	ה:
לא ליסחוף איניש כפלי עילוי בישרא, דדאיב תרבא ובלע בישרא.	אמימר משמיה דרב פפא:				ה:
אי הכי, כי תריצי נמי דאיב תרבא ובלע בשרא				ז	ה:
קרמא מפסיק מתתאי.				!	ה:
אי הכי, מעילאי נמי קרמא איכא				ז	ה:
אידי דממשמשא ידא דטבחא מפתת.				!	ה:
תלמיד חכם צריך שילמוד ג' דברים: כתב, שחיטה, ומילה.	ואמר רב יהודה אמר רב:			◆	ט:
אף קשר של תפילין, וברכת חתנים, וציצית.	רב חנניא בר שלמיא משמיה דרב:			◆	ט:
ואידך?				ז	ט:
הני שכיחן				!	ט:
כל טבח שאינו יודע הלכות שחיטה - אסור לאכול משחיטתו, ואלו הן הלכות שחיטה: שהייה, דרסה, חלדה, הגרמה, ועיקור.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:				ט:
מאי קמ"ל? כולהו תנינהו				ז	ט:
לא צריכא, ששחט לפנינו ב' וג' פעמים ושחט שפיר, מהו דתימא: מדאידך שחט שפיר, האי נמי שחט שפיר, קמ"ל: כיון דלא גמר, זימנין דשהי ודריס ולא ידע.				!	ט:
הטבח צריך שיבדוק בסימנים לאחר שחיטה.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:				ט:
אף אנן נמי תנינא	רב יוסף:				ט:
אם שהה כדי ביקור	ר"ש:				ט:
מאי לאו כדי ביקור סימנין					ט:
כדי ביקור חכם.	א"ל אביי: לא, הכי א"ר יוחנן:				ט:
א"כ, נתת דברים לשיעורים				ז	ט:
אלא כדי ביקור טבח חכם.					ט:
לא בדק מאי?				^	ט:
טרפה ואסורה באכילה	ר' אליעזר בן אנטיגנוס משום רבי אלעזר בר'			◆	ט:
נבלה ומטמאה במשא.	במתניתא תנא:			◆	ט:
במאי קמיפלגי?				^	ט:
בהמה בחייה בחזקת איסור עומדת עד שיודע לך במה נשחטה, נשחטה - הרי היא בחזקת היתר עד שיודע לך במה נטרפה	בדרב הונא, דאמר: [ר"ה]			!	ט:
בחזקת איסור קיימא והשתא מתה היא	מר סבר:	◆		!	ט:
בחזקת איסור אמרינן, בחזקת טומאה לא אמרינן.	ומר סבר:	◆		!	ט:
בהמה בחייה בחזקת איסור עומדת עד שיודע לך במה נשחטה, נשחטה - בחזקת היתר עומדת עד שיודע לך במה נטרפה.	גופא, אמר רב הונא:				ט:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כשרה, שמא בעצם נפגמה.	רב חסדא:					♦	■	■	◊		
בשלמא רב הונא כשמעתיה, אלא רב חסדא מאי טעמא?						⚡					
עצם ודאי פוגם, עור ספק פוגם ספק לא פוגם, הוי ספק וודאי, ואין ספק מוציא מידי ודאי.	אמר לך: [רב חסדא]					!			◊		
טבל ועלה ונמצא עליו דבר חוצץ, אע"פ שנתעסק באותו המין כל היום כולו - לא עלתה לו טבילה, עד שיאמר ברי לי שלא היה עלי קודם לכן	מתיב רבא לסיועיה לרב הונא:					■	⚡		◊		
והא הכא דודאי טבל, ספק הוה עליה ספק לא הוה עליה, וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי?						■	⚡				
שאני התם, דאיכא למימר: העמד טמא על חזקתו ואימא לא טבל.						!			◊		
ה"נ העמד בהמה על חזקתה ואימר לא נשחטה						⚡			◊		
הרי שחוטתה לפניך.						!			◊		
ה"נ הרי טבל לפניך						⚡			◊		
הא איתלידא ביה ריעותא.						!			◊		
ה"נ איתלידא בה ריעותא						⚡			◊		
סכין איתרעאי, בהמה לא איתרעאי.						!			◊		
שחט את הושט ואח"כ נשמטה הגרגרת - כשרה, נשמטה הגרגרת ואח"כ שחט את הושט - פסולה שחט את הושט ונמצא הגרגרת שמוטה, ואינו יודע אם קודם שחטו נשמטה אם לאחר שחטו נשמטה, זה היה מעשה ואמרו: כל ספק בשחיטה - פסול	מיתיבי:					■	⚡		◊		
כל ספק בשחיטה לאתווי מאי? לאו לאתווי כה"ג?						■	⚡				
לא, לאתווי ספק שהה ספק דרס.						!			◊		
ומאי שנא?						⚡					י:
התם איתלידא בה ריעותא ובהמה, הכא סכין איתרעאי, בהמה לא איתרעאי.						!			◊		
והילכתא כוותיה דרב הונא כשלא שיבר בה עצם, והילכתא כוותיה דרב חסדא כשיבר בה עצם.						■			◊		
מכלל דרב חסדא אע"ג דלא שיבר בה עצם, אלא במאי איפגים?						⚡			◊		
אימא: בעצם דמפרקת איפגים.						!			◊		
הוה עובדא, וטרף רב יוסף עד תליסר חיותא.						■	○		◊		
כמאן? כרב הונא ואפילו בקמייתא?						⚡					
לא, כרב חסדא ולבר מקמייתא.						!			◊		
ואיבעית אימא: לעולם כרב הונא, דאי כרב חסדא, מכדי מתלא תלינן, ממאי דבעצם דמפרקת דקמייתא איפגים? דלמא בעצם דמפרקת דבתרייתא איפגים.						!			◊		
רב כהנא מצריך בדיקותא בין כל חדא וחדא.	א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי:					■	○		◊		
כמאן? כרב הונא ולמיפסל קמייתא?						⚡					
לא, כרב חסדא ולאכשורי בתרייתא.						!			◊		
אי הכי, תיבעי נמי בדיקת חכם						⚡					

<p> disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה </p>	<p> statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראייה </p>
<p>מקרא- key:</p>	

Talmud Navigator

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
עד אחד נאמן באיסורין.												י
אי הכי, מעיקרא נמי לא?												י
לא אמרו להראות סכין לחכם אלא מפני כבודו של חכם.	האמר רבי יוחנן:											י
מנא הא מילתא דאמור רבנן אוקי מילתא אחזקיה?												י
(ויקרא י"ד) ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים, דלמא אדנפיק ואתא בצר ליה שיעורא אלא לאו משום דאמרין אוקי אחזקיה.	רבי שמואל בר נחמני אמר ר' יוחנן:											י
ודילמא כגון שיצא דרך אחריו, דקא חזי ליה כי נפק	מתקוף לה רב אחא בר יעקב:											י
שתי תשובות בדבר: חדא, דיציאה דרך אחריו לא שמה יציאה ועוד, אחורי הדלת מאי איכא למימר?	אמר ליה אביי:											י
וכי תימא דפתח ביה כותא												י
בית אפל, אין פותחין בו חלונות לראות את נגעו.	והתנן:											י
דקאמרת: יציאה דרך אחריו לא - שמה יציאה, כהן גדול ביום הכפורים יוכיח, דכתיב ביה יציאה	א"ל רבא:											י
יצא ובא לו דרך כניסתו	ותנן:											י
ודקאמרת: בית אין פותחין בו חלונות לראות את נגעו, הני מילי היכא דלא איתחזק, אבל היכא דאיתחזק איתחזק.												י
ויצא הכהן מן הבית - יכול ילך לתוך ביתו ויסגיר? תלמוד לומר: אל פתח הבית אי פתח הבית, יכול יעמוד תחת המשקוף ויסגיר? תלמוד לומר: מן הבית, עד שיצא מן הבית כולו, הא כיצד? עומד בצד המשקוף ומסגיר ומנין שאם הלך לתוך ביתו והסגיר או שעמד בתוך הבית והסגיר, שהסגרו מוסגר? תלמוד לומר: והסגיר את הבית, מכל מקום.	תניא דלא כרב אחא בר יעקב:											י
ורב אחא בר יעקב?												י
כגון דקיימי דרא דגברי ואמרי: כדקאי קאי.	[רב אחא בר יעקב]											יא
מנא הא מילתא דאמור רבנן זיל בתר רובא?												יא
מנלן? דכתיב: (שמות כ"ג) אחרי רבים להטות												יא
רובא דאיתא קמן, כגון ט' חנויות וסנהדרין - לא קא מיבעיא לן, כי קא מיבעיא לן - רובא דליתיה קמן, כגון קטן וקטנה, מנלן?												יא
(סימן, זמן שבח מכנש)												יא
אתיא מרישא של עולה, דאמר קרא: (ויקרא א') ונתח אותה לנתחיה, אותה לנתחיה, ולא נתחיה לנתחים, וניחוש שמא ניקב קרום של מות אלא לאו משום דאמרין זיל בתר רובא.	רבי אלעזר:											יא
ממאי? דילמא דפלי ליה ובדק ליה, ואי משום אותה לנתחיה - ולא נתחיה לנתחים, ה"מ היכא דחתיך ליה לגמרי, אבל היכא דלייף לית לן בה.												יא
אתיא משבירת עצם בפסח, דאמר רחמנא: (שמות י"ב) ועצם לא תשברו בו, וניחוש שמא ניקב קרום של מוח אלא לאו משום דאמרין זיל בתר רובא.	מר בריה דרבינא:											יא
ממאי? דלמא דמנה גומרתא עליה וקלי ליה ובדיק ליה												יא
המתחך בגידים והשוּרף בעצמות - אין בו משום שבירת עצם.	דתניא:											יא
אתיא מאליה, דאמר רחמנא: (ויקרא ג') חלבו האליה תמימה, וליחוש שמא נפסקה חוט השדרה אלא לאו משום דאמרין זיל בתר רובא וכי תימא דמתתאי פסיק לה, (ויקרא ג') לעומת העצה אמר רחמנא, מקום שהכליות יועצות.	ר"נ בר יצחק:											יא
ממאי? דלמא דפתח לה ובדיק לה, ואי משום תמימה, הני מילי היכא דחתיך לגמרי, אבל היכא דלייף לית לן בה.												יא
אתיא מעגלה ערופה, דאמר רחמנא: (דברים כ"א) הערופה - כשהיא שלמה תיהוי, וליחוש דלמא טרפה היא אלא לאו משום דאמרין זיל בתר רובא	רב ששת בריה דרב אידי:											יא

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-הכל שוחטין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
וכי תימא, מאי נפקא מינה?				ז								יא.
כפרה כתיב בה כקדשים.	הא אמרי דבי רבי ינאי:			!								יא.
אתיא מפרה אדומה, דאמר רחמנא: (במדבר י"ט) ושחט... ושרף, מה שחיתתה כשהיא שלמה, אף שריפתה כשהיא שלמה, וליחוש דילמא טרפה היא אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא	רבה בר רב שילא:					!					◇	יא.
וכי תימא, מאי נפקא מינה?				ז								יא.
חטאת קרייה רחמנא.				!								יא.
אתיא משעיר המשתלח, דרחמנא אמר: (ויקרא ט"ו) ולקח את שני השעירים - שיהו שניהם שוים, וליחוש דילמא חד מינייהו טריפה הוא אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא	רב אחא בר יעקב					!					◇	יא.
וכי תימא, מאי נפקא לן מינה?				ז								יא.
הא אין גורל קובע לעזאזל אלא בדבר הראוי לשם				!								יא.
וכי תימא דבדקינן ליה				ז							◇	יא.
לא היה מגיע למחצית ההר עד שנעשה אברים אברים.	והתנן:			!							◇	יא.
אתיא (שמות כ"א) ממכה אביו ואמו, דאמר רחמנא: קטליה, וליחוש דלמא לאו אביו אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא, ורוב בעילות אחר הבעל.	רב מרי:					!					◇	יא.
ממא? דלמא כגון שהיו אביו ואמו חבושים בבית האסורין				ז								יא.
אפילו הכי אין אפוטרופוס לעריות.				!							◇	יא.
אתיא מהורג את הנפש, דאמר רחמנא: קטליה, וליחוש דלמא הוה אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא	רב כהנא:					!					◇	יא.
וכי תימא דבדקינן ליה				ז								יא.
הא קא מינוול				!								יא.
וכי תימא משום איבוד נשמה דהאי נינווליה				ז							◇	יא.
וניחוש שמא במקום סייף נקב הוה.				!							◇	יא.
אתיא מעדים זוממין, דאמר רחמנא: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם וגל, וליחוש דלמא הך דאסהידו ביה טרפה הוה אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא	רבינא:					!					◇	יא.
וכי תימא דבדקינן ליה				ז								יא.
לא הרגו - נהרגין, הרגו - אין נהרגין.	והתניא, ברבי			!							◇	יא.
אתיא משחיטה עצמה, דאמר רחמנא: שחוט ואכול, וליחוש שמא במקום נקב קא שחיט אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא.	רב אשי					!					◇	יא.
אמר רב אשי אמריתא לשמעתא קמיה דרב כהנא, ואמרי לה רב כהנא קמיה דרב שימי	[רב אשי או רב כהנא]					○						יא.
ודלמא היכא דאפשר אפשר, היכא דלא אפשר לא אפשר, דאי לא תימא הכי, לר"מ דחייש למיעוטא, הכי נמי דלא אכיל בישראל	ואמר ליה: [רב כהנא או רב שימי]					■					◇	יא.
וכי תימא הכי נמי				ז								יא.
פסח וקדשים מאי איכא למימר? אלא היכא דאפשר אפשר, היכא דלא אפשר לא אפשר				!							◇	יב.
ה"נ היכא דאפשר אפשר, היכא דלא אפשר לא אפשר.				!							◇	יב.